

קיבוץ גזית, עלון מספר 1324, 26.06.2015

צילום: חופית קשת

צילום: חופית קשת

צילום: חופית קשת

חברי גזית ובנים שנפטרו בחדש יוני

פישל הרשקוביץ 5/6/2010
משה (משקו) קדרון 24/6/2008
רון גוטמן 26/06/1970
חנקה שורר 09/06/1984

יהי זכרם ברוך.

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר
ס. עורכת: תמר דרייבלט (קמינצ'יק)
עיצוב גרפי: אילנה מלכין קפואנו
מייל: alon.k.gazit@gmail.com
ת.ד: 265

מה בעלון הפעם?

לצד הדיווחים הקבועים, פרידה מעקיבא וסרמן, הודעות ומידע על הנעשה בענפים ובקיבוץ.

ההכנות לחג ה 65 יצאו לדרך!

צוות החג יעדכן בכל עלון על הנעשה ועל האירועים הצפויים – מומלץ לעקוב ומוזמנים להצטרף להכנות.

עונת הקונצרטים החדשה כבר כמעט מוכנה – כל הפרטים מצורפים.

קול קורא להצטרפות לקבוצת חשיבה על בית ספר חדש, עליו גם מפורט ברחבה בסיכום הנהלת הקיבוץ.

בעמוד האמצע תוכניות החופש הגדול במסגרות החינוך המשלים לכיתות א – יב.

עונת הרחצה נפתחה וצוות הבריכה מביא לפרסום כתבה מקיפה בנושא טביעות.

הנטייה הראשונה היא כמובן להגיד "לנו זה לא יקרה" ולעבור הלאה, אבל מעבר למידע והסבר מה עושים במקרה של חלילה טביעה, המאמר מדגיש את חשיבות ההשגחה ההורית בזמן שהילדים במים, חשיבות שלפעמים קצת מתנגשת עם הרצון לקשקש עם חברים או לקרוא את מוספי השבת...

בהמשך לכתבות על החינוך, הפעם על נושא הייחודי בגן צעיר רקפת.

דניאל לוין משתף בחוויות ממרוץ המדרגות של חיפה, תגובה להודעה מהעלון הקודם, הזמנה להצטרפות למועדון המועשר והתכנית השבועית – מוזמנים להפגש עם רונית ולהכיר את המקום.

ובטורים – יונתן קנסקביץ בסיפור נוסף.

תמר, שילי וצבי בטורים הקבועים ולכבוד הקיץ – טור חדש של אסתר עם המלצות על סדרות טלוויזיה!

קיץ חם ובטוח

חופש נעים ומוצלח ושבת שלום!

כרמית מאיר

אבא אהוב שלי,

סוף סוף מצאת לך מנוחה. השנים האחרונות לחייך לא עשו עמך חסד. הן היו בהיפוך גמור לשנים מלאות העשייה שהיו לך.

בגיל 11 קרתה לך תאונה שבעקבותיה נכרתה רגלך. לעולם לא נתת לעובדה הזאת להפריע לך ועשית הכל כמו כולם, רק ביותר נחישות. המילה נכה, לא

הייתה בשימוש בסביבתך, כי לא הרגשת נכה. היה לך חוזק פנימי ויכולת סבל שלא ראיתי כמוה. הייתה לך אופטימיות מדבקת וגם ברגעים הקשים לא נתת לעצמך הנחות. היית צוק איתן ועמוד תמך לאמא, גם בזמנים של עצב ואובדן, והיא מצידה, השיבה לך במנות גדושות של רוך שקט ודאגה יומיומית לשלומך. היא בוודאי עומדת שם, במקום שכולו טוב, ומחכה לך עם התיק הכחול, שיש בו את כל מה שאולי תצטרך, העיקר שלא יחסר לך משהו. חמלה, תגיד לה בטון הרך שהיה שמור אצלך רק בשבילה, זו את שהיית חסרה לי.

האהבה שלך ושל אמא והזוגיות המיוחדת במינה, בת שישים השנה, שרק התעצמה ככל שהתקדמתם בשבילי החיים, מהווים סמל לכל זוג באשר הוא. דבקתם אחד בשנייה לכל אורך דרככם המשותפת, כצעירים בשדות גזית, כהורים החולמים את עתיד ילדיהם, בזמן האבל הכבד על נפילתו של רון, וכזוג שבחר בחיים למרות הכל, כפי שהעידו הידיים האחוזות על כסאות הגלגלים במרפסת הבית הסעודי. כאשר אמא הלכה לעולמה, התעטפת בגעגועים כה עזים אליה, עד שליבי נצבט לראות עד כמה אתה חסר אותה. במקורות נכתב "מי האיש החפץ חיים, אוהב ימים לראות טוב?" אתה הוא אבא, האיש הזה.

אני תמיד אזכור אותך כאבא המפרגן, אוהב ומלא שימחה. לעולם אזכור איך שיננת לי בצעירותי שתמיד ניתן למצוא בכל אדם משהו טוב, והוספת באותו להט ואמונה שאפיינו אותך, כי כשנמצא הטוב הזה באדם, יש להגדיל לעשות ולציין בפניו. ברוח זו ידעת לפלרטט עם כל באי העולם בחן ובקלילות, שהפכו גם מחמאה מוגזמת, לחיוך מכיר תודה, אצל כל מי שפגש אותך. ידעת לתת צבעים חיים לכל האנשים השקופים בחברה הסובבת אותך ולהציפם בתחושת ערך. בעין הצייר שלך ידעת לראות אותם ובנפש המהפכן שלך, לא להתעלם. היה לך, אבא גאה שלי, כמו בתפילה המפורסמת ההיא, את האומץ להשפיע על שביכולתך לשנות, את השלווה לקבל את שאין ביכולתך לשנות ואת התבונה להבחין בין אלה. את האבנים היקרות האלה שחצבתי מתכונותיך, אני משתדלת אבא, להעביר לדורות הבאים, למען יבנו בהן עולם טוב יותר, כמו זה שהאמנת שיכול להיות, עד עצם יומך האחרון.

בתך האוהבת, אפרת

דברים שכתב אליהו להב

לפני כחודש נפרדנו כאן משאול חפר ושוב היום חזרנו להתכנס כדי להביא לקבר חבר ותיק נוסף, מבין מייסדי קיבוצנו – עקיבא וסרמן – שהלך לעולמו והוא בן 89.

החברות שלי עם עקיבא נמשכה כ-70 שנה, כשנפגשנו בתנועת השומר הצעיר. גרנו באותה שכונה, בבתיים קרובים ולמדנו יחד בבית הספר היסודי. בכיתה ד' או ה' נדרס עקיבא ע"י חשמלית ונאלצו לקטוע את רגלו. מאז אני זוכר את עקיבא, או קרליטוס כפי שכולם כינו אותו בחיבה, הולך בעזרת קביים. לאורך כל השנים היה עקיבא עבור כולנו מופת של נחישות בהתמודדות עם נכותו, שלא נכנע לה והמשיך לחיות את חייו במלואם.

כך היה גם כשנסענו יחד למחנה ה"שומר הצעיר" בקורדובה ('מושבה'), כמו שקראנו למחנה בעברית), שבעקבותיו החלטנו 7 חברים, ועקיבא בתוכם, להקים לראשונה קן של השומר הצעיר בעירנו – רוסריו. מאז לא נפרדנו. בתנועה השתתף עקיבא בכל הפעילויות, כולל טיולים ומשחקי כדור. עדיין אני רואה אותו בשער קבוצתו עומד כחומה בצורה והודף כל כדור בידיו או בעזרת הקביים המונחות לידו.

בשנת 1951 עלינו ארצה באותה פלוגת עלייה, באניות האיטלקיות, להכשרה בגלאון ואז לגזית, גם כאן היינו שכנים. בגזית מצא עקיבא, למרות המוגבלות, עבודה בנגריה שם באה לידי ביטוי תבונת הכפיים שאפיינה אותו.

עקיבא היה חובב כדורגל מושבע ולא החמיץ אף משחק של הקבוצה שלנו במגרש באזור הלולים, במסגרת הליגה האזורית אי-שם בשלהי שנות השבעים. כשהתווכחנו על קבוצות שהגיעו לצמרת היה נוהג לומר, עם חיוך רחב על פניו: איש לא יוכל להתחרות איתי בצמרת של מצונתרים או אלה שעברו ניתוחי לב. מזכור ומזכיר את עקיבא בשנים החיוניות בחייו עובד במזכירות הטכנית, כשהוותיקים בינינו זוכרים את עקיבא מדפיס את עלון הקיבוץ במכונת המימוגרף ומטפל בעדינות בסטנסילים ובמלאכת השכפול. לאחר מכן איש קופת הבית ששירת אותנו בנאמנות לאורך שנים ארוכות בצריף שאיננו קיים עוד, הרבה לפני עידן המחשב. במשך השנים כיהן עקיבא כמזכיר קיבוץ, היה מרכז וחבר בוועדות שונות, בעיקר בתחום החברה והפרט, שתמיד היו קרובים לליבו. היה פעיל בקיבוץ הארצי במסגרת ההנהגה העליונה ובשנים הבאות הקדיש עצמו בהתלהבות יתרה לתחום הציור.

בשנים האחרונות ביקרתי לעתים קרובות בביתם החם והמטופח של עקיבא ונחמה ז"ל, קן של אוהבים במלוא מובן המלה. השיחות התגלגלו ונעו בין זיכרונותיה של נחמה מלודג' לבין הסקרנות והעניין הרב שגילה עקיבא בכל דבר המתרחש בחצר הקיבוץ. ההתדרדרות שחלה במצב הבריאותי של שניהם לא הותירה בפניהם ברירה והם נאלצו להעתיק את מגוריהם לבית הסיעודי. לשניהם היה קשה ביותר להסתגל לתנאים החדשים, למרות הערכתם המלאה לטיפול המסור של כל עובדי הבית. עם פטירתה של נחמה לא היה לי ספק שעקיבא – שבמשך כל חייו ידע להתמודד ולהתגבר עם כל הקשיים והמחלות שפקדו אותו – לא יוכל לשרוד לבדו, בלי הנפש הכל-כך אוהבה לידו. בכל פגישותינו האחרונות בקשה אחת הייתה בליבו: שסבלו יתקצר, בדידותו תסתיים ושוב יוכל לפגוש את נחמה שלו אי-שם. רצונו אכן התגשם והיום אנו נפרדים ממנו בעצב וחשים בצער שלפנינו שנים של פרידות, התמעטות וחולי.

אנו מחזקים את לבם של הבנים: אסף, נדב ואפרת, שליוו את עקיבא במסירות אין קץ ובאהבה ללא גבול תנוח בשלום עקיבא חברי הטוב. חבל על השיחה שנפסקה וכבר לא תתחדש.

אין להיכנס אליה ללא נוכחות מציל. במקרה של ילדים - נוכחות הורית, כמו גם הדרכה לילדים, חשובות מאוד.

בשיחה שהייתה בהנהלת הקהילה 9-15 נידונה האפשרות לארח אירועי חתונה לנכדי חברים בברכה. העניין עלה בשל פנייה פרטנית ובשל העובדה כי החל משנה הבאה צפויה הברכה להיות לאחר שיפוז משמעותי במלחמות, ועם זאת ברצוננו לשמור אותה כברכה פרטית (לא למטרת רווח) ושאיננה יוצרת מטרד למתגוררים בסביבתה (רעש, רכבים וכיו"ב באירועים כגדולים).

הוחלט כי היות וחתונה היא אירוע פרטי המצריך סגירת בריכה להיערכות והתאמות הברכה תשמש לאירועי חתונה של חברים קיבוץ ובניהם בלבד ולא תוכל לארח חתונה של נכדים.

3. וועדת השתלמות -

מזה מספר שנים שעדי קדרון מנהל את וועדת השתלמות. הוועדה כללה מספר חברים אשר פרשו במהלך השנים וגם עדי מבקש להתחלף כבר כשנתיים. במטרה להקל על ניהול הכספים ולייעל את תהליך המיון אישרה הנהלת הקהילה להעביר את ניהול הוועדה למש"א מורחב. בשלב זה נשמרים הקריטריונים לקבלת לימודים כשהיו. ברצוני להודות לעדי על שנים של השקעה בעניין עם הרבה סבלנות, רצון טוב, סדר ואיכפתיות.

בברכת חופש גדול מוצלח לילדים עמרי סאאל - מנהל קהילה קיבוץ גזית

הזמנה להצטרפות

המועדון המועשר גזית-עין דור פועל כבר מעל שלושה חודשים ומציע מגוון פעילויות לפנסיונרים עצמאיים ותיקים וצעירים.

להלן התוכנית השבועית:

יום א'	יום ג'	יום ה'	
9:00	שיפור תפקודי המוח עם שולה וייסקופ	יוגה כסאות עם מינה אשר	נחל זורם עם מוניקה קנסקיץ
10:00	הפסקת 10	הפסקת 10	הפסקת 10
10:20	תזונה עם מוריה גודינגר	מוזיקה עם אסנת כהן	אקטואליה / מפגש ספרותי עם אסתר מורדוך

חברים המעוניינים להתנסות מוזמנים לפנות לרונית דורון
טל. 8517

• הקיץ הגיע, ולאחר חגיגת השבועות, פתחנו לרווחה את בריכת השחייה.

• לקראת הקיץ פורסמו שוב חידודים באשר לנחשים בקיבוץ ויש להיזהר ככל שניתן בתקופה זו.

• בתחילת חודש יוני קיימנו, כנהוג בגזית, שיחה עם מסיימי י"ב. לאחר השיחה ולקראת הגיוס של 12 הבנים והבנות, מקבלים הבנים והבנות חדרונים בשילוב תקציב חד פעמי לאבזור החדרים. כמו כן הם הופכים לעצמאים, ומקבלים גם תקציב אישי. כל אחד מהבוגרים והבוגרות, מתגייס לצבא, או שפונה לשנת י"ג במקומות שונים בארץ.

• בשעה טובה החלו דיירי שכונת שיטים לעבור לביתם החדש (וזו ההזדמנות לאחל להם הנאה מהבית... תתחדשו ותיהנו), והבתיים המתפנים משמשים אותנו לשיפור דיור של תושבים קיימים, ולקליטה של תושבים חדשים לקיבוץ.

• ובינתיים בתנועה הגענו לבחירות מוקדמות (עקב מעבר איתן ברושי לכנסת), וב - 23.6 בחרנו מזכ"ל חדש לתנועה. אם כי לעיתים נראה חסר חשיבות, לתנועה השפעה על חיינו והיא מהווה כתובת ומוקד לתמיכה בקיבוץ בסוגיות שונות בהן היא גם מייצגת אותנו לעיתים קרובות אל מול הרשויות ובמקרים אחרים היא מהווה מקור ידע חשוב עבורנו ללמידה.

• מודל גזית נכנס לישורת אחרונה והחודש נפגשנו עם חברים המעוניינים להכיר את השינוי הצפוי בתקציב האישי במודל ההתפרנסות החדש שמוצע. מטרת המפגש הייתה לנסות לתת תמונה ראשונית המשקפת את המשמעות של השינוי בתקציב האישי עבור כל אחד.

החודש נפרדנו בצער מעקיבא וסרמן. ברצוני להשתתף בצערם של המשפחה והחברים.
יהי זכרו ברוך.

כמדי עלון מצורפת לעיונכם סקירה בנושאים השונים:

1. טיפול סיעודי בגיל השלישי -

בגזית היום כ - 15 עובדים זרים. מדובר בקהילה משמעותית שצמחה בשנים האחרונות בשל הצרכים שנוצרו אצל חברי הקיבוץ. הקיבוץ מאפשר לחברים להעסיק מטפלים אלו ופועל על מנת לתמוך בחברים ככל שניתן. עם זאת מדובר בעלויות משמעותיות לחבר ולקיבוץ. בהנהלת הקהילה 9-15 הציגה אפרת את הנוהל לעבודה עם עובדים זרים בגזית. מטרת הנוהל היא לחדד ולהבהיר את נקודות הזכות והמחויבות של החבר, הקיבוץ והעובד הזר המועסק. הנוהל נשלח לחברים הרלוונטיים.

2. בריכת השחייה -

בשעה טובה נפתחה בריכת השחייה לרווחת כולנו. לברכה נוהל עבודה. רצוי לפני כל שימוש פרטי בה להתעדכן עם גיורא.ג. מהו הנוהל. כמידי שנה ברצוני להדגיש כי הברכה היא מקום הנאה לכולנו, אבל טמונה בה גם סכנה גדולה, ולכן

סיכום הנהלת הקיבוץ מס' 5 22/05/2015

סדר היום:

1. הקמת בית ספר יסודי
2. סיום תפקיד יו"ר הנהלת הקיבוץ
3. מינוי נציג הקיבוץ למועצה האזורית..

סיכום:

1. הקמת בית ספר יסודי

הוזמנו והציגו את הנושא: הילי כגן, חגי עוז ועידן אשר. הילי פתחה: קבוצת הורים מגזית, חברי הצמיחה דמוגרפית וחברי קיבוץ מובילים התארגנו להקמת בית ספר יסודי ייחודי בסביבה הקרובה. לקול קורא שפרסמו בגזית ובעין דור הגיעו כ-50 איש השותפים לרצון ולמטרה שהוגדרה לפעול לחינוך מיטבי לילדנו והשאיפה שיוקם בעין דור בשטח המוסד לשעבר. הילי מסרה שמזה זמן עובד צוות היגוי שהוקם ומתקדם במספר ערוצים:

- למידה והכרות עם בתי ספר ייחודיים ברחבי הארץ.
- בחינת הנושא מול המועצה והקיבוצים גזית ועין דור.
- גיבוש קונצפט של בית ספר שיהיה פתוח לכל אך בעל מאפיינים ייחודיים.

- הבטחת מקום פיזי לבית הספר.

הוצגה מצגת הכוללת את תהליכי למידת הנושא, הנתונים ואבני דרך להתקדמות. שאיפת ההורים היא לקרב את בית הספר לאזורינו וליצר בית ספר ייחודי באזור המזרחי של המועצה שלנו. צוין כי בעוד שברחבי הארץ הוקמו בשנים האחרונות עשרות בתי ספר ייחודיים המעשירים את ההיצע חינוכי, באזור שלנו לא הוקם אף אחד כזה. בתי ספר ייחודיים השייכים למועצת יזרעאל ממוקמים רחוק מאד מאיתנו – האנטרופוסופי בהרדוף והדמוקרטי בנהלל.

ילדי גזית ועין דור נוסעים ל"אופקים" מידי בוקר והמעוניינים בבית ספר ייחודי כמו- הדמוקרטי למשל – נאלצים להרחיק עד נהלל. צוין כי בשנת הלימודים הבאה 10 ילדים מגזית ילמדו בבית הספר הדמוקרטי בנהלל, מרחק כשעה נסיעה בכל כיוון.

התקיימה שיחה והחלפת מחשבות בנושא, חברי הנהלה הביעו הערכה רבה למובילים, תמיכה בגישה שבית ספר ייחודי בסביבה הקרובה היא תרומה אסטרטגית משמעותית לקיבוץ השואף לצמוח ולהשפיע על חינוך ילדיו ואופי הקהילה. המשימה העיקרית היא להשיג את תמיכת המועצה האזורית והכרת משרד החינוך.

המשימה היא כבדה ונדרשים מאמץ ותמיכה של המובילים ושל הגורמים הפורמליים בקיבוץ.

נושא המיקום הוא תנאי מספר 1 לכך שיוקם בית ספר כזה צריך להיות מבורר עם הנהלות עין דור וגזית. בגזית הדירקטוריון העסקי מנהל את אתר תבור ויהיה צורך לבחון את הנושא מול הגורמים הנ"ל.

הנהלת הקיבוץ הביעה תמיכה בחברים וביוזמה. ומאחלים להם הצלחה.

ההתרשמות היא שמוקמת בגזית קבוצה רצינית של מובילים

בתחומים שונים המשתלבים בקהילה ומעשירים אותה. חשוב לציין כי הפעילות של הקבוצה נעשית בתאום וסיוע מלא של מערכת החינוך בגזית.

2. סיום תפקיד יו"ר הנהלת הקיבוץ

בישיבה האחרונה שבניהולי הצגתי לחברי ההנהלה את האפיונים העיקריים לתקופה כפי שאני רואה אותם. זה איננו סיכום מסודר ובכל זאת חשוב היה לי לחלוק עם חברי ההנהלה עיקרי דברים ותחושות בשעה זו. אמרתי כי הנהלת הקיבוץ המובילה את הנושאים האסטרטגיים הצליחה ליצר בתוכה תרבות ניהולית שמתמודדת עם דעות שונות ומחליטה בהסכמות. בזה כוחה. ביכולת של האנשים להתדיין להגיע להסכמה על כיוון, לקחת אחריות ולהוביל אותו.

לאורך כל הדרך המחויבות של ההנהלה לפעול לטובת לקיבוץ כמערכת וחברה והמחויבות לפעול לטובת חברי הקיבוץ – הייתה ברורה ובשיווי משקל.

נראה לי שהצלחנו ליצר תרבות ניהולית של שיתופי פעולה ותמיכה הדדית גם בין המנהלים. הנהלות הקהילה, הדירקטוריון העסקי והנהלת הקיבוץ – הן טובות, עושות את תפקידן, הקשר עם התעשיות הוא טוב, גם המקום של הקיבוץ כבעלים ובעלי עניין בהצלחת העסקים – ברור. בגדול – התקופה בת 6 השנים מתחלקת ל 2:

1. שלוש השנים הראשונות שהיו תקופה של יישום מודל 2008 והטמעת המבנה האירגוני החדש. המעבר מועדת משק לדירקטוריון מנהל ומקצועי וממזכירות העוסקת בכל להנהלת קהילה ומנהל קהילה עם גישה והבנה ניהולית – לא היו פשוטים.

2. שלוש השנים הבאות אופיינו בכניסת צוות ניהולי בכיר חדש, ובהמשך – כניסה לבחינת מודל ההתפרנסות שהתפתח לבניית מודל חדש, גדול ומקיף שהקיבוץ נמצא בעיצומו של התהליך לגיבושו, הכולל הן את ההסדרים השוטפים והן את הנושאים האסטרטגיים המרכזיים כמו – קליטה לחברות מלאה, שיוך דירות ומתן זכויות לחברים בנכסים היצרניים. כאמור, זה לא סיכום, נאמרו בישיבה דברי הערכה הדדית מרגשים וכמובן שוב איחולי הצלחה לנעה, והשאר יסופר בהזדמנות...

3. מינוי נציג הקיבוץ למועצה האזורית

שחר רותם מנהל הכספים של קיבוץ גזית מונה להיות נציג הקיבוץ במועצה האזורית. שחר יחליף את ורד מרקיאיר ששימשה שנים בתפקיד ובקשה לסיים. המון תודה לך ורד.

שבת שלום !

רבקה וילנד – יו"ר הנהלת הקיבוץ

- יש להעביר מידע מספק על הנעשה במסגרות החינוכיות להורים לעתים מזומנות
- על המסגרת לחזק את תחושת השייכות ושותפות לקהילה
- על המערכת לפעול בתחום קיום המסורות הקהילתיות

נקודות בהן התגלה פער בולט בין המשיבים:

- בין בני הנוער לבוגרים כאמור, היו הבדלים בהקשר לעמדות שתוארו בסעיף הקודם – ובנוסף:
- מסגרת החינוך החברתי אמורה לכלול בעיקר הנאה ובילוי: הבוגרים נוטים להיות ניטריים או לא להסכים, בעוד הנוער מאוד תומך באמירה זו.
- יש לשלב השתתפות ותרומה של ההורים בפעילויות במסגרת החינוך החברתי: הבוגרים תומכים - והנוער מתנגד יחד עם זאת התגלתה תמיכה במעורבות הורים בפעילות חברת הילדים, מצד הילדים ומצד ההורים, ואפילו יותר תמיכה ברעיון, מכיוון חבריים/ות שאין להם כיום ילדים במערכת.
- על הפעילות בחופשות להתבסס על פעילויות פנימיות ומעט יציאות כחוויה מיוחדת: הבוגרים תומכים - הנוער לא מסכים
- על הפעילות בחופשות להתבסס על מגוון יציאות מחוץ למערכת ומעט פעילות פנימית: הנוער תומך - הבוגרים מתנגדים
- יש להקפיד שתחום עבודת הנעורים יהיה בעל היבט חינוכי ויתרום לטיפוח קשרי הנוער והקהילה: המבוגרים תומכים מאוד - הנוער נוטה להיות ניטרי

פערים בין הורי חברת הילדים להורי הנעורים

- מסגרת החינוך החברתי אמורה לכלול בעיקר תכנים חינוכיים: הורי הנעורים מסכימים מאוד עם אמירה זו, בעוד הורי חברת הילדים נוטים לניטריות.
- יש לשלב השתתפות ותרומה של ההורים בפעילויות: הורי הנעורים נוטים לניטריות בעוד הורי חברת הילדים מסכימים.

עמדות שלגביהן נמצאה אי-הסכמה בולטת:

- על הפעילות בחופשות להתבסס על מגוון יציאות מחוץ למערכת ומעט פעילות פנימית (בחברת הילדים)
- שילוב הורים בפעילות - התנגדות בולטת של הנוער
- יש לקיים מועדון/ פעילות לנעורים מספר ימים מוסכם בלבד - הנוער והחברים שאינם הורים לא מסכימים, ויחד עם זאת הורי חברת הילדים נוטים לניטריות והורי הנעורים נוטים להסכים.

היה מעניין להבחין בין מקבץ הערכים והנושאים שלגביהם הסתמן קונצנזוס מקיף, לבין מספר נקודות שלגביהן עלו הבדלים בין עמדות של ההורים לבין מי שאינם הורים במערכת, ובעיקר בין המבוגרים לבין הנעורים.

בסיום הדיון, נדונה השאלה שבה התבקשו המשיבים/ות לשאלון לדרג את 5 הנושאים המרכזיים מיסודות החינוך החברתי: מעורבות בקהילה, קידום תחושת השייכות לבני הגיל, קשר עם ההורים, תכנים חינוכיים, תקשורת מדריך – חניכים. התברר שחשיבות ראשונית הוענקה למערכת היחסים בין החניכים/ות לבין המדריכים/ות.

לאחר תנודות קלות בהרכב המינהלת, (פרישות והצטרפויות) היא מתייצבת ומונה גם בעלי/ות תפקיד, וגם נציגי/ות ציבור.

והנה רשימת חברי/ות המינהלת: אגי פ.ל., עליזה ב.ש., דבורה א., עמוס.ג., עמרי ס., עטרה א., אהוד ב.א., חגי ע., הילי כ., נעמי ש., נועה ל., ג'ודי א.,

לישיבה האחרונה, 1.6.15, הוזמנו: עוזי לוינברך (היועץ החינוכי), ליטל מ., נופר ג. (מדריכות חברת הילדים), ארבל נ., אלון פ. (הדרכת הנעורים), יעל ס., וענת י. (שהיו חברות בצוות ההיגוי להכנת שאלוני העמדות)

סעיף מרכזי בישיבה היה דיון בממצאי השאלונים (שחולקו להורים לגילאים הרלוונטיים, לחברים/ות שאינם הורים, לנעורים ולמדריכים/ות) בנושא עמדות לגבי החינוך הבלתי פורמאלי: הדיון התנהל בהשתתפותו של עוזי לוינברך, היועץ החינוכי (מהתנועה) שמלווה את עבודת המערכת ועיבד את הממצאים

ענו על השאלונים: הורים (משפחות) 21; חברים/ות שאינם הורים - 7; בעלי תפקיד בחינוך - 6; נערים/ות - 18.

חלקו הראשון של הדיון הוקדש כמובן לתהיות, השערות / ספקולציות, והנחות, לגבי הסוגייה של מיעוט המשיבים לשאלונים, ויחד עם זאת (מבלי להכנס לשאלה של תקפות סטטיסטית ובלי להניח שאכן יש כאן עמדות מיצגות לחלוטין) הוצגו הממצאים והתפתח דיון ער סביבם מתוך מחשבה שבכל זאת הם מסמנים מגמות כלשהן, ונותנים חומר למחשבה.

להלן ממצאים עיקריים של ניתוח השאלונים:

עמדות שלגביהן הייתה הסכמה גורפת:

- מסגרת החינוך החברתי קהילתי היא מסגרת חשובה וחיונית
 - התוכנית החינוכית צריכה לכלול ערכים הומניסטיים של שוויון ערך, אמפתיה וסולידריות.
 - על הפעילות בחופשות לאורך השנה ובחופש הגדול להיות עשירה וחוויתית
 - הקשר בין המדריך לילדים בגילאי א-ו צריך להיות מבוסס על אמפטיה, קבלה, אהבה וגבולות
 - יש לקיים אקלים חברתי טוב בא-ו (נורמות, ערכים חברתיים, אי-אלימות וכד') ע"י תקשורת בונה/ מקרבת
 - על המסגרת לפעול בתחום הקניית מיומנויות חברתיות
 - המסגרת צריכה לתרום לרווחת הילדים ולצמיחתם האישית.
 - חשוב לקיים קשר ותקשורת טובים בין בני הנוער למדריכים.
 - צוות המדריכים צריך להוות כתובת לנערים בנושאים אישיים ומערכתיים
 - שני התחומים החשובים ביותר: תקשורת מדריכים חניכים, וקידום תחושת השייכות לבני הגיל.
- עמדות שלגביהן הייתה הסכמה כמעט מוחלטת של הבוגרים, ואילו הנעורים היו יותר ניטריים:**
- התכנית החינוכית צריכה לכלול ערכים כמו: מעורבות חברתית ומעורבות פעילה
 - יש לקיים קשר ותקשורת טובים בין המערכת וההורים

המשך מינהלת חינוך

אסתר מורדוך – לבנון

אין ספק שנושא זה רבה חשיבותו, וברור גם שחשיבותו אינה סותרת את שאר הנושאים שלגביהם היתה הסכמה, (גם ערכיים/תכניים וגם בילוי ושעשועים). שכן סביר מאד, שבלי מערכת יחסים טובה של קירבה ואמון לא יוכלו המדריכים/ות לבנות אמון ולהוות דמות משמעותית עבור החניכים/ות וגם להטמיע ערכים.

גם המדריכים/ות התייחסו לענין זה, הסבירו את אופן בניית היחסים והדגישו גם את קירובם החיוני של נערים/ות שמתרחקים מהמסגרת.

הסעיף השני בישיבה, החשוב לא פחות, היה הצגת התכניות לקיץ: צוות המדריכות של חברת הילדים, (ליטל ונופר), וצוות מדריכי הנעורים (ארבל ואלון) הציגו בצורה מפורטת ומעמיקה, בעזרת מצגות מגוונות, את הרציונאל ואת פרטי התכניות החוויתיות לקיץ.

ליטל (מנהלת הקייטנה המורשה) הסבירה את הסוגיות סביב קיום הקייטנה, ובעיקר את המרכיבים הפורמליסטיים שיש לטפל בהם. מדריכי הנעורים הבליטו את הקשר עם הפעילויות המוצעות על ידי המועצה (ההשתתפות בהן מגוונת את החברה של הנערים/ות ומוזילה עלויות), וגם פרטו את מרכיבי הטיול הגדול. יש לציין שגם הפן הכלכלי עלה, והתברר שיש הצלחה בחיסכון בעלויות הקיץ.

בדברי סיום לישיבה, הובעה הערכה רבה להשתתפותם ולתרומתם לדיון בפרט, ולחינוך הבלתי פורמלי, בכלל, של צוות המדריכות והמדריך.

חדש בספריה

חנה גולדמן – קליש

סיפורת

- שמחת תורה, יורם טהרלב
- אחותו של הנגר, מירה מגן
- אפקט רוזי, גרהם סימסון (המשך לפרויקט רוזי)
- קונטרפונקט, אנה אנקוויסט
- אוויר בצורת נערה, חדווה ברגמן
- דודי נפוליאון, איראג' פזשכזאר
- הולכת רחוק (wild), שריל סטרייד
- בז וניאלה (1), מרגרט אטווד
- שנת המבול (2), מרגרט אטווד
- אדם האחרון (3), מרגרט אטווד
- אהבה כואבת: דני (המשך של שיר), רם אורן
- ספר הקיץ, טובה ינסון
- כאב, צרויה שלו
- הזאב האדום, ליסה מרקלונד
- המצאת הכנפיים, 10 מונק קיד
- אליזבת איננה, אמה הילי
- ניאוף, פאולו קואלו
- צקורו טזאקי חסר הצבע ושנות העלייה לרגל שלו, הרוקי מורקמי

המשך חדש בספריה

חנה גולדמן – קליש

- הספרייה המוזרה, הרוקי מורקמי; ציורים: קאת מנשיק
 - מועדון הקריאה של ג'יין אוסטן, קארן ג'וי פאולר
 - בובות סיניות, ליסה סי (מחברת: סיפור כתוב במניפה)
 - שיקוי חיי הנצח, גבי גלייכמן
 - העלמה מקזאן, מאיה ערד
 - כשלון קטן, גארי שטיינגרט
 - ראשו של אדם, ז'ורז' סימנון
 - הטוחן המיילל, ארטו פאסילינה
 - שרודר, אמיטי גייג'
 - חצר עצי התפוח, לוטיז דוהטי
 - מורם מעפר, ז'וזף סאראמאגו
 - בית מלקיאס, אנדראה דל פואגו
 - מיניאטורות, ג'סי ברטון
 - תמיד בדרך הביתה, טאיה סלאסי
 - מזבח העצמות, פיליפ קרט
 - בורחסטין, סרחיו ביסיו (הוצאת זיקית)
 - כנפיים שחורות למלאך שלי, אליז'ה צ'ייז (הוצאת זיקית)
 - חנות הספרים של הסופרים, מיכאיל אוסורגין (הוצאת זיקית)
- עיון**

- להבין את השואה, להבין את פוטנציאל הנאציות שבאדם: השואה כתוצר, יצחק עזוז
 - אלן טיורינג: האניגמה, אנדרו הודג'ס
 - השילומים: פרק בתולדות קיבוצנו גזית, חיים שורר
- ילדים ונוער**
- ברמלי, קורני צ'וקובסקי, בתרגום: נתן אלתרמן
 - אותיות במיץ שטויות, רינת הופר
 - טדי הולך למסיבת פיג'מות, דיוד מלינג
 - בועות הסבון של גלי, אבירמה גולן
 - יום העצמאות של יעל, רבקה אליצור
 - ארץ ישראל שלי יפה וגם פורחת, דתיה בן דור
 - רכבת טסה על פסים, רות אורן
 - הפרה של סבא יפת, רות אורן
 - דבשי ואני בארץ האבעבועות, שפרה הורן
 - מדיקן, אסטריד לינדגרן
 - קלמנטין (סדרה, 5 ספרים), שרה פניפקר
 - משחקי בלוש (סדרה, 4 ספרים), מיכאל אבס;
 - מנהרת הזמן – הגדוד העברי (63), גלילה-רון-פדר-עמית
 - מנהרת הזמן – ימי הצנע (64), גלילה-רון-פדר-עמית
 - גאליס – ליעם הולך בעקבות הלב, סמדר שיר
 - גאליס – יונתן ודני במבצע מקסיקני
 - משימה עולמית (17) – פורטוגל וגואה, המטמון של וסקו דה-גמה, גלילה-רון-פדר
 - דבורה עומר מספרת על הרצל, איורים: יונתן לקיצביץ
 - נפלאות עולם הטבע, דיוד ברני

זוהי רשימת כותרים בלבד. רשימה מלאה עם תוכן הספרים וביקורות גולשים נמצאת באתר הספרייה באינטרנט: <http://gazit.library.org.il> / במדור: "ספרים חדשים" על סרגל הכלים. אין צורך בסיסמא על מנת להיכנס לאתר (ניתן להגיע לאתר הספרייה גם ע"י חיפוש בגוגל וגם דרך אתר גזית).

אחרי כשישה חודשים לכניסתי לתפקיד אפשר להגיד שאנחנו עומדים ביעדים שהצבנו לפנינו.

1. להמשיך ולתת שירות לחברים, תוך שיפור איכות המזון ושמירה על ימי השירות.

2. לייצב את צוות הענף תוך בחינה מחודשת של עלויות כח האדם על מנת לעמוד בתקציב.

3. לקדם טיפול במטבח במטרה לקבל רישיון הסעדה. בהובלת הצוות המקומי במטבח בוצעו:

- טיפול במקרר ירקות - הכולל ריצוף חדש וצבע.
- טיפול בשני מקררים - הוספת תקרת פח במקום תקרת הקלקר הישנה שהייתה שבורה וצביעת הקירות.
- סגירה של חדר מיוחד והכשרתו כחדר לשטיפת ירקות והכנת סלטים.

- ייחוד אחד החדרים במיוחד לפרוק בשר ועיבודו.
 - הקמת פינת אפיה לפי התקן.
 - ניקיון מקיף לרצפת המטבח ע"י קבלן מומחה.
- יש עוד קצת עבודה של תיקוני צבע וליקויים אבל סה"כ מטבח גזית נראה הרבה יותר טוב מבעבר.

4. בקשת רישיון הסעדה הכולל פיקוח משרד הבריאות ויאפשר בעתיד לעמוד בדרישות משרד החינוך והבריאות כדי שיהיה ניתן להמשיך לתת שירות לבית הסיעודי ולמערכת החינוך של הילדים בהתאם לדרישות משרד החינוך.

5. השלב הבא הוא לשדרג את חדר האוכל, כמובן הכל במסגרת התקציב ובכוחות עצמנו. כמו כן צפוי שדרוג מזגן חדר האוכל לקראת סוף השנה ובכל אותו זמן להמשיך ולתת לכם מזון באיכות טובה ובשרות הכי טוב שישי כדי שיהיה לכם נעים וטעים לבוא לחדר האוכל כי זה חשוב לנו.

שלכם, טוביה וצוות ענף המזון

העונה החדשה שלנו, עונת מחצית היובל, תתחיל בחודש אוקטובר 2015.

אנחנו מזדרזים לשתף אתכם בתוכנית, כדי שתוכלו לרשום ביומניכם את התאריכים מספיק זמן מראש, כך שלא תחמיצו אותנו..

יש לנו סיכום עם האמנים ושאר הגורמים השותפים אודות התאריכים, אבל עדיין לא נכנסנו בכל המקרים לפרטי התוכנית, ונוכל להשלים אותם רק סמוך יותר למועדי הקונצרטים עצמם. ועם זאת, חלק מהאמנים כבר החליטו, ואנחנו נסיף את מה שידוע לנו.

כמובן שיכולים לחול שינויים, בייחוד כשמתכננים לטווח הארוך. אם יהיו כאלה, בתקווה שלא יהיו, נדאג להודיע לכם מבעוד מועד.

להלן התוכנית:

29.10.2015 – פתיחה חגיגית עם הפסנתרנית, ד"ר אסתרית בלצן, שתנגן את קונצ'רטו "הקיסר" מאת בטהובן, בליווי דברי הסבר.

12.11.2015 – "ויוה סביליה" – עם זמרת הסופרן סיון רותם ונגן הגיטרה עודד שוב. השניים ישמיעו שירים מאת לורקה, גרנאדוס, אלבניז, מנואל דה פייה ואחרים. הקונצרט ילווה בתערוכת ציורים, מעבודותיה של סיון רותם.

24.12.2015 – "בטעם איטלקי". עם נגנית החליליות דרורה ברוק, שאליה יצטרפו שני אומני חליליות שיגיעו מאיטליה. תלווה אותם בצ'מבלו – מרינה מינקין. הם ינגנו יצירות מאת ויואלדי, באך, הנדל, סקרלטי ואחרים.

21.01.2016 – "רביעיית היידן" – רביעייה מהמובילות בארץ, שכבר זכינו לארח בעבר. הם ינגנו רביעיות מאת בטהובן, שוברט ואחרים.

25.02.2016 – שמיניית נגנים צעירים, ישראלים, שחיים בחו"ל ומנגנים ברחבי הגלובוס, בכלי מיתר וכלי נשיפה, בניצוח יהודה ענברי.

31.03.2016 – מקהלת מגידו – במבחר שירים בעברית ובלועזית תחתום את העונה בקונצרט חגיגי בחדר האוכל שלנו. אנחנו בודקים אפשרות להוסיף קונצרט בוקר באחת השבתות, שיהיה מיועד להורים וילדים, בתוכנית מותאמת. לאחר שיוסכם על המועד, נדאג לפרסם וליידע את כל המעוניינים. אם יש שאלות או בקשות, תמיד אפשר לשלוח אלי מייל או להתקשר טלפוני.

בשם צוות הקונצרטים

מיכל ק

קול קורא להגשמת חלום "מקומי"

אנו רוצים את החינוך הטוב ביותר עבור ילדינו. חינוך לכבוד הדדי. לא כסיסמה, אלא באמת צורך אמיתי להבנת האחר, הבעת אמפתיה והתמודדות מעצימה עם קונפליקטים כאלו ואחרים. אנו מבקשים לשמר את הסקרנות הטבעית המצויה בהם. יש להם את הזיקה השובבי הזו הצמא לדעת עוד. אנו מאמינים בחינוך סביבתי המדבר על שמירה על הטבע מתוך אמונה שאנו חלק מהטבע. אנו שואפים לבית ספר שהינו חלק מהקהילה אליה הוא שייך.

מספרים שפעם, לא מאד מזמן, היה פה בדיוק את זה ויש המאמינים כי הגיע הזמן להגשים את החלום של חינוך מיטבי לילדנו, פה בחצר האחורית שלנו. יש לנו חזון, יש לנו רצון ובעיקר יש לרבים מאיתנו צורך אמיתי שיהיה באזורנו בית ספר אחר לילדנו. זה מספר חודשים שקבוצה של 16 אנשים מעין דור וגזית (חברי קהילה וחברי קיבוץ), נפגשים, לומדים ומתכננים מהלך של הקמת בית ספר, "מקומי" שמו.

היינו במספר בתי ספר ואירחנו כמה אנשים שכבר עשו זאת בעבר.

נפגשנו עם ראשי הקהילה כאן בגזית שהביעו תמיכה והתלהבות. עשינו ברור ראשוני במועצה לכוונותיהם העתידיות ואנו בדרכנו להיפגש עם ראשי הקהילה בעין דור.

הדרך עוד ארוכה ומעניינת. יש עוד הרבה מה ללמוד ואנו צריכים עוד זמן כדי להתחבט איזה סוג בית ספר יהיה המתאים ביותר עבור ילדינו ועבור הקהילה בה אנו חיים.

מציאת מקום ותמיכת המועצה הם הדברים הקריטיים ביותר עבורנו בתחילת הדרך ואלה הדברים עליהם אנו עובדים בימים אלו.

בנוסף לקבוצת ההיגוי יש גם קבוצת מאמינים המונה כשישים אנשים מהסביבה המתעדכנים ותומכים ברעיון וכל אחד בדרכו תורם ועוזר.

אני מנצלת הזדמנות זו להודות על העזרה והליווי של ריבקה, עמרי ואסתר. שהקשיבו, עזרו בשיכלול, פנו למועצה, התעניינו והביעו תמיכה שאנו כל כך זקוקים לה. תודה רבה!

כל מי שרוצה לקרוא על מה שנעשה עד כה ורוצה להמשיך להתעדכן יש אתר בו מצויה כל האינפורמציה: מתאריכים לפגישות הקרובות, הלמידה המעניינת שעשינו ועד לסיכומי הישיבות שהיו עד כה.

כתובת האתר:

<https://sites.google.com/site/gaziteindor>

מי שמעוניין לקחת חלק בנעשה, לקבל עדכונים למייל או להיות חלק מקבוצת ההיגוי מוזמן לפנות אלי למספר טלפון 0546565169 hilcha@gmail.com או למייל

צוות הלול השתתף בכנס של האגודה למדע העופות, כנס שנתי שמציין השנה 50 שנות פעילות.

הכנס נשא הפעם אופי מיוחד והחוקרים שמלווים אותנו בלול המחקרי, הציעו לקיים בכנס

תערוכה מצילומיו של חים ריפא ז"ל.

בשנה שעברה היתה מחשבה לקיים יום עיון לכבודו של חיים, שהיה אז איתנו ולצערי לא הספקנו לכן, ברגע שעלה נושא הכנס השנה, חשבנו שמתאים להעלות את זכרו ע"י תערוכה מצילומיו.

שיתפתי את זיוה ריפא וביקשתי ממנה שתכין כ-10 תמונות מתוך האוסף, היא בחרה ואלה התמונות שהופיעו בכנס. התערוכה הופיעה בכל הפרסומים ו-500 איש שהגיעו לכנס עברו והתרשמו מהתמונות.

הכנס התקיים במלון רמאדה בירושלים, דנו בו במצב הענף בארץ ובתחומים בהם מתמודדים המגדלים בארץ.

כמו כן היו הרצאות, כשאחת מהן הרצתה ד"ר יעל נוי, תזונאית של מילובר על הלול שלנו ובדבריה העלתה את תרומתו של חיים לנושא המיוחד הזה.

האגודה למדע העופות היא אגודה עולמית שישראל היא אחת מהסניפים שלה.

בכל רחבי העולם מתקיימים כנסים דומים בהם משתתפים חקורים, וטרינרים ותזונאים – אנשי מדע, הייחוד של הסניף בישראל הוא שכאן גם המגדלים החקלאיים, כלומר אנחנו, שותפים.

מאיר חינוך

**בימים אלו אנחנו עורכים ספר
טלפונים אישי לחברי קיבוץ גזית.
מי שלא מעוניין שמספר הנייד /
טלפון שלו יפורסם יש ליצור קשר
עם סיסבי בסטודיו בהיר, או רחל
שגיא עד לתאריך 9.7.2015 על
מנת להודיע ונסיר את המספר.
בברכה מזכירות הקיבוץ**

הכל אני יכול, בחופש הגדול...

חופשה מהאגדות בתבור

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי
עבודה בענפים ילדים מפעילים כיתה ו' 5	סדנא לכלי נגינה פיתול דג-ו של השוקה הצעיר 6	מסע ליער הקסום אגדת ילדים - סיפור ויצירה 7	הפנינה פתיחת החופש בבריכה 1	הכנת חולצות סרט 2	בריכה 3
שידורים מהביצה הטלכותרית 12	ילדים מפעילים חוגים 13	מסעולות הים ועד הרי הקרח אגדת ילדים - סיפור ויצירה 14	ארוחת חלומות סרט 8	חוף היא 9	בריכה 10
סורניר איזורי בשריד 19	ילדים מפעילים חוגים 20	שטפוס הבורי העל אגדת ילדים - סיפור ויצירה 21	יום מתוק סרט 15	הפנינה סועצתי 16	בריכה 17
החזירונים חוזרים יום בבוץ 26	ילדים מפעילים חוגים 27	ילדים מפעילים חוגים 28	עוהיה באגדה סרט 29	סימבה ZOO הסרכ נסגר ב- 14:00 יום הפוך 30	הסרכ סגור 31
אליפות רובין הוד 2	ילדים מפעילים חוגים 3	יום לבן אגדת ילדים - סיפור ויצירה 4	טיול בוגר צעיר - בלונים 5	להליל המערבי צעיר- הצצה סוד הקן הנעלם 6	בריכה 7
סדנת דרמה חלוקת עבודה ותחילת החזרות 9	חזרות חזרות 10	חזרות חזרות 11	חזרות חזרות 12	מופע סיום ופרידה מ- ו' הסרכ נסגר ב- 14:00 13	בריכה 14
בניית פניונים קטבר של המסלים לבוגר 16	עבודה בענפים 17	ביקורים של ילדי פיתה א בסרכ הצעיר פעילות נפרדת לסרכ הבוגר 18	26	20	21
23	24	25	26	27	28
30	31	יום פינוק	שבוע הירכות		
בסיוח בנסיעה					

עוד שנה עברה והקיץ כבר כאן. הבריכה פתוחה, מרגישים את החם הכבד ואנחנו כבר מצפים לחופש הגדול. במקביל לפעילות השוטפת עם הילדים אנו עסוקים בתכנון הקיץ והחופש הגדול. החופש מהווה נקודת שיא במעגל השנתי והמשך ישיר של העבודה התהליכית-חינוכית שנעשית לאורך השנה. זאת ההזדמנות לעטוף ולתווך את האינטראקציות החברתיות והערכים בפעילויות הפוגה וכיף ומסורות קהילתיות.

אבני דרך לקיץ:

1. העצמת הקבוצה ותחושת השייכות.
 2. טיפוח המרחב המשותף בין הצוות והילדים - היכרות אישית וקרבה.
 3. מסגרת ברורה של נורמות התנהגות וגבולות.
 4. "ברית מבוגרים" עם ההורים
- את כל זה נחווה דרך עולם האגדות. נסייר בעולמם של גיבורי ילדות ונלמד על חברות אמת, אומץ, עזרה לזולת, קבלת השונה, ועוד...

לדוגמא, במרוץ בעקבות האוצר האבוד מגלים חברי הקבוצה את החברות וכוחה של עבודת הצוות. ביום הרטוב נצלול ממצולות הים להרי הקרח (בת הים הקטנה, פרוזן, מלכת השלג...) נעבור תחנות בהן נלמד לתת ביטוי לעצמנו, לראות ולהוציא את הטוב שבנו - למרות המכשולים שבדרך...

נשמח לארח נכדים וקרובי משפחה לפרטים ניתן לפנות לליטל - 0507818450

חופש נעים לכולנו - צוות חברת ילדים "תבור"

תכנית הקיץ חברת ילדים וחברת נעורים

יולי בנעורים!

28.6	עבודת נעורים	29.6	צהריים-סדנת גביות	30.6	ז'ח'- יום עבודה	01.7	ז'ח'-יצירה	02.7		03.7		04.7	שבת שלום
ערב- קצף וקצפת				ערב-ארוחת ערב				מחנה קיץ ז'ח' (+מדריך)					
מחנה קיץ מ'יב'													
05.7	עבודת נעורים	06.7	צהריים- יצירה	07.7		08.7	יום מהילות	09.7	בוקר-עיצוב מועדון	10.7	קבלת שבת+אירוח	11.7	שבת שלום
ערב-מועדון פתוח				ערב-ארוחת ערב				ערב- אירוח				בביתה	
ארגוניאיתו				סופרלנד				יומולדת לעילם				התאחדות של קיבץ נדב	
יומולדת לעדן!				ז'יב'									
12.7	עבודת נעורים	13.7	צהריים-יצירה	14.7	סדנת אפיה	15.7	מועדון סגור	16.7	עיצוב מועדון	17.7	קבלת שבת	18.7	שבת שלום
ערב- יצירה-נרות				ארוחת ערב				ערב בריכה				קבלת שבת	
יומולדת לניא רוחם				נרת ז'ח'				יומולדת לנדב					
סיון י'													
19.7		20.7		21.7		22.7		23.7	ארוחת בוקר	24.7	קבלת שבת	25.7	שבת שלום
								מירון					
								יזרע-ראלי!					
רשמי מ'יב' (+מדריכים)				ערב מדיח				מחמק'קים				מד"צופי לשכת מ'	
ז'יב'				ז'יב'				ז'יב'				ז'יב'	
26.7		27.7		28.7	סדנת קרמיקה	29.7		30.7	עיצוב מועדון	31.7	קבלת שבת	1.8	שבת שלום
								ערב בריכה					
								יומולדת לאביה!					
התאחדות בקיבץ נדב				יומולדת לניא גלברדו				מסיבת סיום יב'				יומולדת לשי'	
מד"צופי לשכת מ'													
התאחדות של נדב													

אוגוסט בנעורים!

08.8	07.8	06.8	05.8	04.8	03.8	02.8
יומולדת לשירי !		יומולדת לנועה		סנדת גבינות	צהריים- יצירה- עפיפונים ערב- קינוח	עבודת נעורים ערב- ארוחת ערב
פיזל גדול מ'יב'						
15.8	14.8	13.8	12.8	11.8	10.8	09.8
שבת שלום!	קבלת שבת בברכה	עיצוב מועדון ערב בריכה	יום שוקולד		מועדון סגור!	
				יומולדת לאיילון!		פיזל גדול מ'יב'
22.8	21.8	20.8	19.8	18.8	17.8	16.8
שבת שלום!	הכנת חלות לבית האבות+קבלת שבת איתם	כנרת		מועדון סגור!		
			קייקים ז'יב'		פיזל גו"ץ+הכנסת כיתה ו' לנעורים	
29.8	28.8	27.8	26.8	25.8	24.8	23.8
שבוע היערכות בחינוך						
שבת שלום!					יומולדת לרון!	

החיים הם לא סרט: בזמן טביעה לא תראו נפנופי ידיים או תשמעו קריאות "הצילו" – אפילו אם הילד ממש לידכם. סמסים, צחוקים עם החבר'ה או קריאה בעיתון? בפעם אחרת, כי בילוי בבריכה, בים ואפילו באמבטיה עלול להפוך לסיוט הרבה יותר מהר ממה שחשבתם.

בקיצור

1. טביעה מכונה "המוות השקט". היא מתרחשת במהירות ובדממה ובדרך כלל לא שומעים בכי או צעקות מצוקה.
2. אפשר לטבוע גם במים רדודים? בהחלט, גם בגובה של 10 סנטימטר. מספיק שהמים יכסו את פיו ואת נחיריו של הילד כדי שיטבע.
3. איך אפשר למנוע טביעה? השגחה צמודה: לא לעשות כל פעילות נוספת כשאתם משגיחים על הילד. עצמו עיניים ונסו לדמיין סצנה של טביעה. ראיתם ושמעתם בעיני רוחכם צעקות לעזרה, נפנופי ידיים ומים שהותזו לכל עבר? זה מאוד דרמטי, רק שבמציאות זה לא ככה. ממש לא ככה.

תשכחו ממה שראיתם בסרטים הוליוודיים או בסדרות טלוויזיה כמו משמר המפרץ – במציאות טביעה היא אירוע שקט להחריד, ובדרך כלל לא שומעים במהלכה בכי או קריאות מצוקה, בוודאי שלא כשמדובר בילדים.

מקרי פגיעה ומוות כתוצאה מ"המוות השקט", בעיקר של תינוקות ושל ילדים, הפכו לשגרה עצובה בישראל. בתוך פחות מחודשיים מאז אפריל 2014 מתו ארבעה בנים – בני 11 חודשים עד 7 שנים.

לפי נתונים של ארגון "בטרם", נפגעו בעונת הרחצה של 2013 (מאפריל עד אוקטובר) 20 ילדים מטביעה, ו-8 מהם קיפחו את חייהם כתוצאה מכך. בתקופה המקבילה ב-2012 נפגעו 34 ילדים, ו-8 מהם קיפחו את חייהם.

במקום לחשוב ש"לי זה לא יקרה", לא עדיף שתעשו את המקסימום כדי להפחית את הסכנות לילדים שלכם למינימום? אחרי הכל, אתם בוודאי חוגרים אותם בזמן הנסיעה במכונית, נכון? טביעה היא הגורם מספר 2 לתמותת ילדים אחרי תאונות דרכים.

ילד טובע גם בעומק של 10 סנטימטרים ילדים קטנים נמשכים למשחקים במים, אבל המודעות שלהם לסכנות נמוכה. אולם לא רק הילדים אינם מודעים לסכנות: הורים רבים אינם יודעים באיזו מהירות יכול ילד לטבוע. רוב מקרי הטביעה מתרחשים כאשר המבוגר כלל אינו יודע שהילד שבהשגחתו טובע.

ילדים בני 0-4 עלולים לטבוע במים שעומקם 10 סנטימטרים בלבד ואף במים רדודים יותר. כדי לטבוע מספיק שהמים יכסו את פיו ואת נחיריו של הילד. כעבור שתי דקות הוא עלול לאבד את הכרתו, ונדרשות רק עוד ארבע עד שש דקות כדי לגרום לו נזק מוחי בלתי הפיך.

הראש של ילדים בני 0-5 כבד ביחס לשאר חלקי הגוף, ולכן הילדים עלולים להתהפך בקלות לתוך דלי מים, אמבטיה, גיגית ואפילו לשירותים – בלי שיש להם יכולת לחלץ את עצמם בשל מגבלות התפתחותיות.

קוראים, אוכלים, מדברים – ואיפה ההשגחה האמיתית? העמותה הלאומית לבטיחות ילדים בארצות-הברית ערכה מחקר מעניין שבדק את נסיבות הטביעה של 496 ילדים בשנים

חג שמח!

תשאלו איזה חג "נפל" עלינו, שהרי כבר חלפו להם חגי האביב, ועד שנגיע לחגי הסתיו, מצפה לנו עוד קיץ ארוך עם חום יולי – אוגוסט.

אז זהו. שבתוך חגי הסתיו שבדרך, משתלב לנו השנה גם חג הקיבוץ.

יום הולדת 65 לקיבוצנו.

הכותרת שבחרנו היא, "אבני גזית", שם שיש בו משמעות רבה לכל מי שחי כאן, מוקף שדות ומטעים, ונושם את האוויר והאווירה המיוחדים של האזור.

החג יצוין במספר פעילויות, ובשיאו – הערב המרכזי, ביום חמישי – 1.10.2015 ג' חוה"מ סוכות. יש לנו מנהל מוזיקלי, במאית וכוריאוגרפית, שיעבדו איתנו, ובזמן הקרוב נתחיל לגייס משתתפים.

כדי שהחג יהיה החג של כולנו, חשוב גם שכולנו נהיה מעורבים וכולנו נתרום כמיטב יכולתנו להצלחתו.

הצעות, המלצות, ומתנדבים – יתקבלו ברצון. בזמן הקרוב נפנה אליכם באופן אישי ונציע לכם להשתתף.

תודה, ושיהיה חג שמח!

טלי אלון ומיכל ק

גזית מאז ועד היום מבעד לעדשת המצלמה

לרגל חג ה-65 לקיבוץ, אנו עורכים מיזם אומנותי לתלייה בחדר האוכל.

במסגרת הפרוייקט יודפסו וימוסגרו (בהגדלה)

ב-15 תמונות של צלמים מקומיים.

התמונות יתלו לראשונה באירוע המרכזי (1/10) וישארו על קירות חדר האוכל באופן קבוע.

הנושא הנבחר הוא "גזית מאז ועד היום" (תמונות עכשוויות ו/או ישנות של הקיבוץ ונופיו הטבעיים והאנושיים).

אנו מזמינים את כל הצלמים לפשפש באוספים, לבחור תמונות באיכות טובה ולהגישן על גבי דיסק לצוות המארגן עד סוף חודש יולי.

מתוך מאגר התמונות שיאסף אנו נבחר את התמונות המתאימות ביותר.

אז... קדימה לעבודה

קלרה שורר

הדר שולשטיין-אלרום

אותו על הגב הרחק מקו המים והחלו מיד בעיסויי חזה עד להגעת צותי מד"א למקום ובהתאם להנחיות הפראמדיקים במוקד.

4. מומלץ לפנות את הטובע לבית חולים להמשך מעקב ובדיקות גם אם הוא התאושש מרגיש טוב יותר.

אמצעי בטיחות למניעת טביעה – מה אתם צריכים לעשות כדי להגן על הילד שלכם:

- לדאוג להשגחה צמודה על הפעוט בעת שהייתו במים ולהקפיד להיות במרחק של הנפת יד ממנו.
- לא לקרוא ספר או עיתון, לא לדבר בטלפון, לא לסמס - בקיצור, לא לעשות כל פעילות נוספת כשאתם משגיחים על הילד.
- לא להשאיר ילדים קטנים לבד באמבטיה, בבריכה מתנפחת, בגיגית או בקרבת כל מקווה מים אחר, אפילו לא לרגע אחד, גם לא כדי לענות לטלפון או לקחת מגבת.
- לרוקן ממים את הבריכות הביתיות המתנפחות ואת הגיגיות מיד לאחר השימוש, להפוך אותן ולאחסן הרחק מהישג ידם של ילדים.

• אם יש לכם שער המוביל לבריכה (לדוגמה בצימר או בבית פרטי), הקפידו להשאיר אותו נעול. אם אתם לא משגיחים על הילד, הוא עלול לצאת מהבית, לפתוח את השער ולהיכנס לבדו לבריכה. זה קורה שוב ושוב.

• במסגרת פעילות יום בריכה בקייטנה מומלץ לספור את הילדים בעת כניסתם למים ולעשות ספירה חוזרת בכל פרק זמן קבוע (רצוי בכל רבע שעה).

• זכרו שילדים מרעישים במים. אם הם שקטים, בדקו מה מצבם.

ואם יש לילד מצופים?

אביזרי ציפה מומלצים לשימוש, אבל אינם תחליף להשגחה ראויה וצמודה. יותר מכך, הם עלולים לתת להורים אשליית ביטחון שאינה מוצדקת ולגרום להם לפקח באופן רופף יותר על הילדים. גלגל מתנפח, שמיועד לציפה במים, מסוכן במיוחד בגלל העובדה שצוינה קודם - שראשו של הפעוט גדול וכבד ביחס לגופו. בשל כך הוא עלול להתהפך ולטבוע במים.

מתי כדאי להתחיל ללמוד שחייה?

מגיל 5. לא מומלץ ללמד שחייה ושעשועי מים תינוקות וילדים קטנים יותר, שכן הילד אינו בשל לכך מבחינה התפתחותית. נוסף על כך, קורסים כאלה מעניקים אשליית ביטחון להורה וילד ואינם מפחיתים את הסיכון לטביעה.

ומה בנוגע לילדים שכבר יודעים לשחות?

גם ילד שלמד לשחות חייב בהשגחת מבוגר. לכן יש לוודא שבמקום רחצה ציבורי קיימים שירותי הצלה. למדו את הילדים לשמור על כמה כללים חיוניים ובהם: לפעול בהתאם לשלטים המוצבים בבריכה, להישמע להוראות המציל ולשמור איתו על קשר עין רציף.

2001-2000. הממצא המפתיע היה כי תשעה מכל עשרה מקרי טביעה של ילדים התרחשו כשההורים היו בקרבת ילדיהם ולעיתים אף צמודים להם ממש.

איך זה ייתכן? התשובה התקבלה ממחקר אחר שנערך בקרב 564 הורים לילדים בני 8-12 על האופן שבו הם שומרים על הילדים שלהם בעת שאלה שוחים במים. התשובות היו מאלפות: אף שכמעט כל ההורים אמרו שהם אינם מאפשרים לילדיהם לשהות במים ללא השגחה, הרי בפועל הם הודו שתשומת ליבם מוסחת לעיתים קרובות עקב שיחה עם מישהו (38%), קריאה (18%) או אכילה (17%). המצב מסוכן עוד יותר בעידן הסלולרי. בזמן שאתם עסוקים בשיחות, במשחקים באפליקציה כלשהי או מתכתבים בוואטסאפ - יכול להיות שהילד שלכם טובע.

55% מההורים שהשתתפו במחקר אמרו שהם כמעט אינם מודאגים או לא מודאגים כלל מכך שילדם יטבע, וכי לדעתם סכנות הנובעות מאש חמורות הרבה יותר מסכנת הטביעה.

איך נראית טביעה אמיתית?

צעקות - פיו של הטובע נמצא לסירוגין מעל למים ומתחת למים, וברגעים שהוא מצליח לעלות מעל למים הוא משקיע את כל כוחו בניסיון לנשום - מה שמונע ממנו בדרך כלל את האפשרות לזעוק לעזרה.

נפנוף - אדם טובע אינו מסוגל לשלוט רצונית בתנועות ידיו וכמובן אינו יכול לנפנף בזרועותיו ו/או לעשות תנועות מכוונות להתקדמות לקראת המחלץ או לעבר אביזר חילוץ שנזרק לעברו. התגובה האינסטינקטיבית היא הושטת הידיים לצדדים והדיפת הגוף אל מעל למים כדי לנשום.

אדם שקורא לעזרה בגלל מצוקה מתיז מים ומנפנף בזרועותיו. בשלב הזה עדיין אפשר להסתייע בו לחילוץ.

איך יודעים שאדם טבע?

- הראש שלו בגובה קו המים, מוטה לאחור, והפה שלו פעור.
- הפה שלו בגובה של קו המים.
- עיניו מזוגגות או עצומות.
- שיער ראשו מכסה את הפנים או את המצח.
- הגוף במצב אנכי, ואין ניסיונות לבעוט כדי להציף אותו.
- הנשימות מהירות ושטחיות.
- יש ניסיונות להתקדם לכיוון מסוים, אך ללא תנוחת גוף שמתאימה לשחייה (ראש מוביל, גוף מאוזן על המים).
- הטובע עושה ניסיונות להתהפך על הגב.
- הטובע עושה תנועות טיפוס בסולם דמיוני.

אם מבחינים באדם במים, ויש ספק בנוגע למצבו, יש לשאול אותו לשלומו. כל תגובה שאינה דיבור עלולה לרמז על טביעה.

מה עושים במקרה של טביעה?

במד"א מציינים כי במקרה של טביעה יש לפעול על פי ההנחיות הבאות:

1. נסו למשוך את הטובע מהמים במידת האפשר, אך הימנעו מלסכן את החיים שלכם. במקביל הזעיקו את מד"א בקו החירום 101.
2. הישמעו להנחיות הפראמדיקים במוקד החירום 101 של מד"א אשר ידריכו אתכם כיצד להמשיך לטפל בטובע עד להגעת הצוותים למקום.
3. אם הטובע אינו נושם (בית החזה אינו עולה ויורד), השכיבו

מה חדש בגיל הרך

והפעם: גן צעיר "רקפת" לומדים על הצאן

היום הילדים מכירים את הכבשה ואורחותיה, הם תמיד נהנים להגיע לדיר וללמוד עוד ועוד מזוויות ראייה שונות.

תודה רבה לדניאל על הליווי והסבלנות וכמובן לצוות הגן הנהדר, שעזר וליווה תמיד.

"מה חדש בחינוך בגיל הרך" זו הכותרת לסדרת כתבות על העשייה החינוכית במסגרות החינוך בגיל הרך. מעבר לסדר היום הקבוע, החגים ועונות השנה, ישנן פעילויות ייחודיות לאורך השנה אשר בכתבות אלו ניתן להן דגש. הרעיון לכתבות ובחירת הפעילויות הוא של עליזה בר שדה ומובילות הגיל הרך. והפעם: הנושא השנתי של גן צעיר "רקפת" - הכבשה והצאן.

איילת דהן (אחוזת ברק) גננת גן צעיר רקפת:
במסגרת תכנית הלימודים השנתית לגן צעיר, נדרשתי לבחור נושא ייחודי, שעליו נעבוד במהלך כל השנה, תוך שילוב תחומי הליבה הנלמדים במשרד החינוך.

אני בחרתי בנושא: "הכבשה והדיר", ועבדתי לאורך כל השנה בשיתוף פעולה עם דניאל לייטון, מנהל ענף הצאן, והוא גם אבא אצלנו בגן.

את תכנית העבודה בניתי יחד עם דניאל, שליווה אותנו במסירות ובאהבה לאורך כל השנה, הקדיש מזמנו, והעביר מהידע הנרחב שלו לילדים- תמיד בסבלנות ובכיף, ועל כך תודה רבה.

את הנושא התחלנו זמן קצר אחרי החגים, ביקרנו בדיר, ראינו היכן מתגוררות הכבשים, למדנו מה הן אוכלות, ראינו את הטלאים הקטנים, וכיצד הם ניזונים בתחילת חייהם.

במהלך החורף דיברנו על הצמר של הכבשים, כיצד הכבשים מתחממות, כיצד בע"ח אחרים מתחממים, כיצד אנחנו מתחממים, והגענו לתובנות נהדרות.

לקראת האביב הלכנו לראות את הגז, הבאנו צמר לגן, חקרנו אותו, עבדנו איתו בסדנא, ויצרנו יצירות מקסימות. בסמוך ליום המשפחה, תכננו ללכת לראות כיצד עושים לכבשים בדיקות הריון, מה שהוביל אותנו לדבר על משפחת הכבשים, על המשפחה שלנו, על מספר תינוקות שיכולים להיות בבטן של אמא ועוד ועוד, תמיד יש לילדים מה לומר ולספר..

לקראת פסח דיברנו על משה שהיה רועה צאן, שהיה מנהיג העם, מהו רועה? מהו מנהיג? מה הוא מוביל? מה תפקידו? כיצד הרועה מתקשר עם הכבשים? איך הן מבינות אותו? את הסימנים שלו? מהם הסימנים שהוא משתמש בהם?

סיכום הנושא היה לקראת חג השבועות, כשהלכנו לראות חליבה, דיברנו על תנובת הכבשה, דניאל הגיע אלינו לגן ויחד איתו הכנו סוגי גבינות, באופן מקצועי ומדוייק. את הגבינות מעשה ידינו לקחו הילדים בטנא שלהם הביתה בחג השבועות.

במהלך כל השנה, בימי הולדת ליווה אותנו הסיפור: "בבה כבשת יום ההולדת", אותו הילדים הציגו עם דמויות מהסיפור, וקיבלו במתנה בובת כבשה לבנה בדיוק כמו בסיפור.

בעקבות "ההודעה" בעלון הקודם - בעלון האחרון פורסמה הודעה בנוגע לפעילות שאורגנה על ידי הורים בשטח חברת הילדים.

לפני פרסום ההודעה לא התקיימו שיחה או בירור עם הנוגעים בדבר ולכן הדברים הוצגו בצורה לא מדויקת.

"נזיפה" פומבית מעל דפי העלון, ללא שיחה עם הנוגעים בדבר, מנוגדת לדרך החינוכית בה אנו מאמינים, ופוגעת במרקם חיינו המשותפים הרבה מעבר לפגיעה של משחק ילדים בשטח הציבורי המיועד לכך.

לכן, לאחר קריאת הדברים בעלון, פנינו להיפגש ולשוחח על הדברים ועל הדרך הנכונה להעביר אותם.

לצערנו לא נמצא זמן מתאים בטווח הקרוב לאירוע ולפרסום בו ניתן היה להיפגש ולשוחח אתנו. אז על מנת להעמיד דברים על דיוקם- לפני תחילת המשחק אנו שוחחנו עם כל הגנות ולא שמענו מהן התנגדות ברוח העולה מההודעה, להיפך, חלקן אפילו הודו לנו על כך שאנו מכינים אותם לאירוע. המשחק נמשך כשעה אחת בלבד כך שהילדים לא "נאלצו" להישאר בבתים" לאורך אותו יום שישי, כפי שנאמר בהודעה.

הילדים המשחקים לא נכנסו לחצר או שטח אף אחד מבתי הילדים. הפעילות התנהלה אך ורק בשטח המשחק הציבורי של כלל ילדי הקיבוץ, כולל ילדי חברת הילדים. המשחק התנהל בשקט, ללא צעקות וללא בכי, ולא מדובר במשחק פיינטבול בו נורים כדורי צבע מכלכלים ופוגעים כפי שנאמר בהודעה.

נראה לנו שהדרך בה בחרו מחברות ההודעה לפעול מעלה שאלות רבות בנוגע לריחוק ולניתוק של נציגות הציבור מהציבור עצמו ונראית לנו לוקה בחסר.

אם חשבו שנכון היה שנפעל אחרת מן הראוי היה להזמין אותנו לשיחה בה נשמע ונשמיע, וממנה נצא כולנו מרווחים.

משפחות סורוקה, בן-אבי וקוגן

פרס העמק ע"ש גדעון צימבל ז"ל - תשע"ו

המועצה האזורית עמק יזרעאל מעניקה מידי שנה את **"פרס העמק"**.

המלצות יש להעביר עד תאריך 15.7.15 לברכה כהן, (מנהלת מחלקת התרבות) מוא"ז עמק יזרעאל ת.ד. עפולה 90000 או פקס 6520101 או לדואל hali@eyz.org.il

חבר השופטים יבחן את ההצעות ויודיע על החלטתו. תקנון הפרס:

1. הפרס יינתן על תרומה ייחודית לאזור בתחום הפעולה המשקית ו/או הציבורית. המועמדים פפרס יהיו אנשי האזור או מוסד שבפעילותם תרמו תרומה מה משמעותית לקידום האזור.
2. הפרס יוענק ליזמר, אשר מאחוריו שנות חיים ועבודה באחד מיישובי האזור ושהשראתו שאובה מהווי העמק. תחומי היצירה: ספרות ואמנות, או מדעי החקלאות, הטבע והחברה.

מרוץ המדרגות שהתקיים השנה בחיפה בפעם הרביעית, כולל טיפוס של 1075 מדרגות מהעיר התחתית עד מרכז הכרמל ומסתיים בגן האם.

הוא כולל מקצים תחרותיים ומקצה עממי (שכמובן נרשמתי אליו) ואפילו מקצה תחרותי-אקסטרה עם טיפוס של עוד 400 מדרגות בתוך מלון דן-פנורמה למי ש 1075 מדרגות לא הספיקו...

נטלתי השנה חלק במרוץ בפעם השנייה והדבר שאפיין את המרוץ לעומת השנה שעברה היה מספר המשתתפים הגדול (1,700 לפי המארגנים) והשתתפות גדולה של תלמידי בתי ספר תיכון מחיפה (כנראה) שמאוד בלטו בנוכחות שלהם.

לא יודע אם זה מספר המשתתפים הגדול שהפך את הכול לצפוף יותר או אולי סתם העובדה המצערת שהזדקנתי בשנה הפכה את המרוץ השנה לקשה ומפרך יותר מבחינתי.

גם אם בגלל העובדה שהקושי היה משותף ולא נעים לפרוש באמצע כשכולם מסתכלים, לא באמת חשבתי להפסיק בשום שלב.

בגלל שספרתי כל מדרגה שטיפסתי גם טרחתי לעדכן את האנשים מסביב בקצב ההתקדמות מה שאולי עזר להקטין את הקושי ואולי סתם היה דרך להסיח את הדעת עוד טיפה מהמאמץ.

בשלב מסוים כבר יודעים שממשיכים עד הסוף והקושי נשכח. לא פחות קשות היו דווקא ההפסקות בין גרם מדרגות אחד למשנהו כשהולכים בעלייה ברחובות הלא ישרים בעליל של חיפה עד שמגיעים לגרם המדרגות הבא.

בסוף כמובן הגעתי לקו הסיום בגן האם שם התקיים הפנינג שכלל מופעי ריקוד של בני נוער וטקס חלוקת הפרסים לזוכים במקצים התחרותיים השונים.

בין המקצים התחרותיים היו מקצים לבני נוער ועד למקצים תחרותיים לבני שבעים פלוס ככה שהגיל במקרה הזה כנראה לא היה מכשול או תירוץ למי שבאמת רצה.

למרות המספר המפחיד אולי של המדרגות מדובר בחוויה נחמדה (גם אם לא שגרתית) של בוקר יום שישי שבגלל שעת ההזנקה המוקדמת שלה- שמונה בבוקר- גם לא באמת גולשת לשעות החום.

השנה גם מזג האוויר היה מתחשב במיוחד ולא הרגישו בחום יצא דופן לא בזמן המירוץ ולא אחריו.

בדיעבד כנטול רישיון נהיגה הדאגה הגדולה היתה איך להגיע בזמן למרות השעה המוקדמת ועל כמה אירועים משעשעים שקרו אחרי המרוץ אני מוכן לספר בארבע עיניים למי שישאל. מעניין אם באמת יוסיפו למרוץ הנוכחי מרוץ לילה כמו שהבטיח ראש עיריית חיפה (שהיה המזניק) בתחילת המרוץ אבל גם אם כן וגם אם לא רוב הסיכויים שאני ישתתף גם במרוץ של השנה הבאה.

והיא לא מצאה בייביסיטר. "אתה מבין איזה כיף היה להורים שלנו? מתי שהם רצו הם יכלו ללכת לבלות, ערבי תרבות, סתם להזדיין, ללכת לטייל, לעבוד שעות נוספות, בלי חששות, איכות חיים בשם הציונות". היא אמרה בחיך למורת רוחי.

"זה לא מצחיק תמר, יש ילדים שנפגעו מזה". תמר הביטה בעומרי שיטן בעגלה וליטפה את פניו בעדינות. "די יותם! זה סתם התקרבות של בודדים, תראה אותי, זה נראה לך דפק אותי? אני לא יכולה להיות אימא? ההיפך הוא הנכון. לפי דעתי אני אימא הרבה יותר טובה בזכות הלינה המשותפת. פחות היסטורית, יותר חזקה. לא כולם כמוך יותם... אתה תמיד היית רגיש מדי, חלש מדי."

עוד מעט תגיד לי שגם אין לך זוגיות בגלל הקיבוץ. די יותם...תתבגר, תתקדם, תשתלב ותכין את הפרזנטציה כבר, אין דבר כזה שלא מגישים, בטח לא בשנה הראשונה, אתה יודע...זה השם שלי."

בלילה לא נרדמתי, גם כשהיינו יחד לפני 16 שנה היא תמיד התווכחה איתי על הנושא וזה תמיד נגמר בנדודי שינה וכאב לב. "אתה לא מבין שהייתה לנו את הילדות הכי טובה שיש?" הייתה אומרת ואני המשכתי לאהוב אותה גם אחרי שעזבה אותי. "אתה כמו עלה נידף ברוח, זה לא יעבוד".

היא אמרה כשזה נגמר והתחתנה עם מפקד סיירת מטכ"ל שנה לאחר מכן. הבטתי החוצה דרך החלון. החושך של העיר שונה לחלוטין מהחושך של הקיבוץ, מואר יותר ורועש, מלא בחיים. את התנים החליפו מנועי המכוניות והטוסטוסים.

קולות של אנשים צוחקים הזכירו לי שבעיר אף פעם לא אהיה לבד בלילה... כשלפתע עלה לי הרעיון סוף סוף ויחד אתו עלה החיך.

שבוע חלף מאז אותו לילה והגיע יום הפרזנטציה.

המשרד התמלא בכל עובדיו, שמפניה נמזגה בכוסות זכוכית שיקיות ומגשי סושי ענקיים פוזרו על גבי השולחן הארוך, מחכים יחד עם כולם למוצא פיו של צביקה, המנכ"ל המצליח של חברת "כוח אדריכלות".

"אז שלום לכולם, נמצאים עמנו היום אורחים חשובים ביותר... מר חיים גולדנגולד אדריכל העיר וגברת נגה פז, מנכ"לית חברת היזמות המפורסמת: מסתכלים קדימה. והם באו לשמוע רעיון מנצח.

כפי שאתם יודעים ההצבעה נעשית בהצבעה, רעיון שהביאה עימה מהקיבוץ תמר היקרה".

צביקה חיך אל עבר תמר שתפסה את מקומה בשולחן השיפוט "כשהפרס...הוא העברת הרעיון לשלב ביצועי. כפיים חברים!!!".

אחד אחד הם עלו לפודיום, ממש כמו שיחת קיבוץ שבה הידיים המונפות אל על הן אלו החורצות גורלות.

רעיונות מופרכים ורעיונות מדויקים, כולם חדים וחכמים, שולפים מודלים מהודקים, מסבירים חשיבויות.

הגיע תורי, האחרון. הוצאתי את הלפטופ מהתיק והתקדמתי באיטיות אל הפודיום, נושם עמוק.

"אין יותר בתי ילדים יותם! אתה עזבת ועכשיו אתה במרכז, אז תתרכז במה שיש ודי! לא נמאס לך להיות תקוע בעבר? די יותם, החיים זה לא קיבוץ".

אמרה תמר בחוסר סבלנות, מנקה את הנזלת של בנה ושולחת אותו לשחק בסלון.

"את לא יכולה לומר דבר כזה...זה מה שאני מרגיש, אל תבטלי אותי, את תמיד מבטלת אותי". אמרתי לה אבל היא לא ממש הקשיבה ורק הביטה בבנה עומרי מרחוק וחייכה. "תראה איך הוא מסתכל אחורה לחפש אותי בכל פעם...הנה הופ!! ראית? עושה משהו ובודק אישור מולי".

הבטתי בעומרי המתקן, זוחל אחרי מכונית הצעצוע שלו. מחיך. "את יודעת תמר, אני מקנא בבן שלך, יש לו בית מאחוריו, אימא". תמר והביטה בשעון.

"אין לך תקווה...אה יותם?, לא תשתנה אף פעם".

תמר ואני נולדנו באותו הקיבוץ, חיינו באותו בית תינוקות, באותו בית ילדים ובאותה הכיתה.

יחד חונכנו על ברכי השומר הצעיר לאורך כל שנות חיינו בקיבוץ ואפילו היינו תקופה בקשר רומנטי. תמר הייתה ילדה יצירתית ומקובלת, בת למשפחת אייזנבוץ.

הענפה שהייתה אחת מהמשפחות שהקימו את הקיבוץ. רצה הגורל ולפני כשנה מצאנו את עצמנו באותו משרד אדריכלים כשבראיון העבודה תמר שהייתה מנהלת השיווק במשרד היא זו שקיבלה אותי לעבודה, פרטקציה של קיבוצניקים.

"חשבת כבר על רעיון לפרזנטציה?, זו ההזדמנות הראשונה שלך להוכיח מה אתה שווה, אל תפשל". אמרה תמר בעודה חולצת שד ומניקה את עומרי שנרדם לאיטו.

"את האמת שלא" עניתי, "יש זמן". אל הבית נכנס אלון, בעלה של תמר. "עומריקי!! אבא פה!!". עומרי פתח את עיניו בשמחה וחיך. "מי זה כאן?" אמרה תמר שהרימה את עומרי ששלח ידיו לכיוונו של אביו, "תכניסי את הציצי שלך פנימה תמר!!, אנחנו לא לבד", תמר צחקה וכיסתה את עצמה.

"זה בסדר, אני ויותם כמו אחים, בוא נגיד שהוא ראה את הציצי שלי יותר ממך". אלון לא ידע על "העבר" שלנו מגיל 18 ואני ותמר צחקנו. "איך זה? שיש ילד? משפחה?".

שאלתי רגע לפני שנפרדנו לשלום. תמר חייכה חיך ענק. "זה הכול".

יום לאחר מכן תפס אותי צביקה המנכ"ל.

"קיבוצניקי!! נשארו כמה ימים לפרזנטציה" אמר צביקה, "יש לך כבר כיוון?" הוא שאל בזלזול, מודע לכך שהתקבלתי למשרד היוקרתי בעיקר בזכות תמר.

"אתה יודע שזה מבחן רציני ושכולם יהיו שם".

נלחצתי וחיפשתי במהירות תשובה מתחמקת כשלפתע צצה תמר מאחד המסדרונות ובפיה הישועה "צביקה, הפגישה הוקדמה, מחכים לך".

צביקה הביט בי מבט אחרון והלך משם במהירות. בערב נפגשנו אצלי בדירה, היא באה עם עומרי כי אלון במילואים

מבעד לעדשה של צבי הולצמן

תמר, שהייתה בחבר השופטים חיכתה בדריכות, הרעיונות עד כה היו מאכזבים וצמד השופטים כבר החל להתנועע בכיסאו בחוסר עניין וסבלנות.

"הוא מהקבוצה שלי..." היא לחשה להם. "הוא תותח!"

"אז שלום לכולם!! שמי יותם ואני קיבוצניק..."

פתחתי את הקובץ ובלעתי את רוקי המתרגש. "רמי קליינשטיין אמר בשירו המפורסם 'קר שם בחוץ'... שהחיים הם לא קיבוץ. האם כך הדבר?". שאלתי בעודי לוחץ על העכבר ומעלה על מסך הענק שירטוט תלת- ממדי של בתי ילדים באמצע שכונה יוקרתית במרכז תל אביב.

"בתי הילדים חוזרים למרכז" היה רשום בכותרת כחולה-לבנה. צמד השופטים הזדקק בעניין ומבטים מתלהבים החלו מתחלפים בשולחן השיפוט, בעוד שתמר החווירה.

"לא עוד השכמות מוקדמות, לא עוד לילות טרופים מחוסר שינה, מעכשיו אתם חוזרים לחיות בלי הפסקה, גם אם אתם בני 30 + ילדים".

תמר הביטה בי בהלם ושפתיה סיננו "אתה לא נורמלי, אסור לך לעשות את זה". צמד השופטים לא חיכה לסוף הפרזנטציה והחל למחוא כפיים בעוד שתמר ניסתה לחשב את צעדיה. "תדמינו אתכם חופשיים לעשות מה שבא לכם!!! איפה שבא לכם!!! בלי להיות תלויים בהורים או בבייביסיטר.

פשוט שמים את הילדים בבית הילדים בשעה 20:00 עד 16:00 ביום שאחרי.

חשוב לציין שהמקום מרושת במצלמות במיטב הטכנולוגיה, כך שתוכלו לפקח על הנעשה באפליקציה בסמארטפון שלכם מתי שתצאו.

צביקה המנכ"ל, מר גולדנגולד וגברת פז נעמדו והניפו את ידם גבוה, כשמיד אחריהם שאר חברי המשרד.

"מה אתך תמר?, את לא חושבת שזה ענק?!!!"

שאל צביקה בעודו מצלם את המסך באייפון החדש שלו.

"זה לא נשמע לי רעיון טוב...אני לא הייתי שמה את הילד שלי שם". היא אמרה וניסתה להחזיר את נשימתה המהירה לקצב סדור יותר.

"על מה את מדברת???, זה זהב טהור!!!" אמר מר גולדנגולד, "אולי את לא אוהבת, אבל התל אביבים יעופו על זה" אמרה גברת פז שלא הפסיקה לעשות לי עיניים מהרגע שפתחתי את פי. "אתם כולכם השתגעתם", התקוממה תמר אך איש לא שמע אותה ברעש מחיאות הכפיים שמילא את החדר.

חדר הישיבות התרוקן בעוד שעל שולחן השיפוט ישבה תמר בעיניים דומעות בעוד שאני החלפתי מספרי טלפון עם גברת פז. "יותם, תיכנס אליי מחר בבוקר ונדבר על התוכנית המבריקה שלך" אמר צביקה שהיה בדרכו החוצה.

"מיתוג, הכנת השטח, פרסום, קבלנים...שיחקת אותה".

חייכתי אליו חזרה.

רגע לפני שיצאתי מחדר הישיבות שמתי את ידי על כתפה של תמר. "רואה תמר...החיים זה כן קיבוץ".

מתנות קטנות.

בחודשים האחרונים שמתי לב יותר ויותר, שחיי מלאים בקלישאות ובמשפטי השראה שחכמים סינים אמרו לפניי. כמעט בכל סיטואציה אני מוצאת את עצמי הוגה בקלישאה כזו או אחרת ואומרת לעצמי: הפעם זה באמת. כי הרי כל הקלישאות הן סוג של אמת, חבוטה אמנם, אבל אמת. לפני כמה חודשים החיים שלי התהפכו (קלישאה מס' 1) האדמה נשמטה תחת רגליי (קלישאה מס' 2) ומישהו הזיז את הגבינה שלי (קלישאה מס' 3 – מודרנית יחסית). עד כאן שלוש מתוך שלוש.

הביקורים אצל אבא שלי בבית לוינשטיין מזמנים סיטואציות ומפגשים שאינם קיימים “בעולם שבחוף” – צרת רבים היא חצי נחמה (קלישאה מס' 4) אך גם נחמת טיפשים (קלישאה מס' 5) ... ופתאום כל ההסתכלות על האחר, על השונה, על כך שבסך הכול שפר עלינו גורלנו היא בלתי נמנעת.

הכרתי שם אישה בת חמישים, אם לשלושה שאביה סובל מפגיעה מוחית. בכל מפגש, כשדרשתי בשלומה היא השיבה “חרא”. מלים מייצרות מציאות (קלישאה מס' 6), אמרתי לה, “שמעתי את זה כבר פעם” היא ענתה.

הייתי שם בדיוק באותו מקום, בכל פעם ששאלו אותי מה שלום אבא ועניתי בסדר הרגשתי שאני חוטאת לאמת, אבל האמנתי ומאמינה שאבא ילך ואבא ידבר והמגמה היא חיובית וגם אם אני אומרת את זה רק לעצמי (ולאבא) יחד נייצר את המציאות הזו! כי למילים יש כוח (קלישאה מס' 7). וכן, מותר להתאבל כי מה שהיה הוא לא כשהיה (קלישאה מס' 8)

אחד הדברים שלמדתי מאמא שלי בהקשר הזה, וגם בהקשרים אחרים, שלכל מטבע יש שני צדדים (קלישאה מס' 9) וגם מהמצבים הכי קשים צומחים (קלישאה מס' 10).

ובאמת (שוב, שתיים משתיים) גדלתי, התבגרתי, השתנתי, גיליתי את המשפחה שלי מחדש ומשפחה כידוע (תתכוננו – קלישאה מס' 11) זה הדבר הכי הכי חשוב. וגם, לא בוחרים (קלישאה מס' 12).

מה שנכון נכון.

בהשראתה מצאתי את עצמי אומרת לאשתו של השותף של אבא לחדר, בעודה מתפללת לנס (אישה חילונית לחלוטין), שיש גם ניסים קטנים.

בהשראתה מצאתי את עצמי אומרת לאשתו של השותף של אבא לחדר, בעודה מתפללת לנס (אישה חילונית לחלוטין), שיש גם ניסים קטנים.

היטיב לשיר זאת רמי קליינשטיין (זמר קלישאות אולטימטיבי) למילותיו של נועם חורב:

“מתנות קטנות”

מישהו שלח לי מתנות קטנות

רסיסים של כוונה עיגולים של אמונה

מתנות קטנות

מישהו שלח לי מתנות קטנות

כמו הכוח לקבל את מה שאין את מה שיש

מה עוד אפשר כבר לבקש”

חופש גדול (קלישאה בפני עצמו) שמח לכולם

(המלצות בכיף, ואח... כל אחד ואחת לפי טעמם) לסוגים שונים של התמכרות, כאשר נתקפים בפרץ בלתי נשלט של צריכת מושא ההתמכרות, ברצף, יש שם בלעז: בינג'. זה עלול לקרות כאשר פתאום מופיעה הודעה שסדרה מסוימת שמצפים לה מזה זמן, או עונה חדשה של סידרה אהובה משתחררת במלואה אל תוכנת ה וי.או.די שלנו. או אז, מתעורר חשש ליציאה ל“בינג’”. לא מעט מאמרים נכתבו כבר על התמכרויות לסדרות, ולכן לא בכך נעסוק כאן. זה היה מידע לצרכן/ית הזהירה.

ועכשיו לרמה האישית: כמי שנגמלה לאט לאט מהתמכרויות שונות, לסיגריות (הריון ולידה), לקפה בכמויות (קצת לחץ דם), לעבודה (פנסיה, ועדיין עסוקה) מה נשאר כדי להזין בו את גן ההתמכרות? סדרות טלוויזיה מהנות ורצוי טובות (ועל מהו טוב, והאם בהכרח זהה למהנה- יש דיון מורכב, ולא כאן המקום). אז, כמי שמנסה להגביל עצמה למינון סביר, ובכל זאת מצליחה ליהנות ממנעמי המדיה, אנסה בטור זה לשתף מדי פעם במידע על סדרות שעשויות לעניין. זיכרו, רק משתפת... וקבלת השיתוף כהמלצה היא באחריות הקורא/ת בלבד. וכמובן, מוזמנים/ות להצטרף אליו כל מי שיש בידם המלצה חמה. בתור התחלה, אני רוצה לספר על סדרות שהפתיעו אותי. מאחר שאני צרכנית כבדה של חדשות, בקריאת העיתון, בהאזנה למגזיני החדשות ברדיו, בצפייה בתכניות חדשותיות וכו', אזי בבחירת סדרות דרמה (או קומדיה) להנאה, השתדלתי תמיד שיהיו רחוקות מאקטואליה ומעניינים הקרובים לאזורנו ולבעיותינו. צריך גם לנקות את הראש, לא כן? והנה, כשנגשתי בדחילו ורחימו לצפות (ודוקא באינטרנט, כי זו סידרה של יס) בסידרה המדוברת “פאודה”, התרגשתי ונהניתי גם מהתכנים וגם מהתסריט וביצועי המשחק, והסתדרתי גם עם כאבי הלב שנבעו מהמפגש עם המציאות הקשה והמורכבת (שלנו, שלנו- גם אם אנחנו לא מודעים בשוטף לעלילות המסתערבים). בעקבות ההנאה העמוקה מסידרה זו, גיליתי בוי.או.די את הסדרה הבריטית “אישה מכובדת”, שבעבר נמנעתי ממנה, בהיותה מחוברת אף היא לנושאים המזרח תיכוניים. זו סידרה שלא מיועדת לעונות המשך, שכן היא בנויה כסיפור שלם, כמעין רומן ארוך ומורכב המדלג בין בריטניה, ישראל (בתוך הקו הירוק), שטחי יהודה ושומרון, ועזה, עם רמזי רקע חזקים למעורבות אמריקאית. שחקנים מצוינים (ממיטב שחקני הבי.בי.סי וכמה שחקנים ישראלים ידועים) מאיישים את התפקידים של דמויות מורכבות, שממולכדות כולן בסיפור הישראלי – פלסטיני המורכב מפוליטיקה וכלכלה, גלויות וסמויות. מעקב אחר פרקיה, השוזרים גם סיפור מתח ומסתורין, מספק הנאה כמו מקריאת ספר טוב.

סידרה נוספת, עם “לוק” בינלאומי, מרכיבי סיפור מתח, ויחד עם זאת בעלת ניחוח מקומי עמוק מאד, על גבול איזו תחזית אפוקליפטית (רמז, בלי “ספוילר”: הר הבית הוא מרכיב משמעותי בעלילה), היא “דיג”. זו המילה האנגלית ל“חפירה”. ואכן יש לסדרה קשר לחפירות ארכאולוגיות, ואולי יש בשם גם רמז לצורך לחפור היטב לגילוי משמעות עלילות המשנה שנשזרות לעלילה אחת, שיש בה גם נימת אזהרה אקטואלית. עד כאן, איך מתגברים על רתיעה מערוב אקטואליה ברצון ל“אסקפיזם” (הנאה מצפייה או קריאה לצורך בריחה מהמציאות) ונהנים בכל זאת.

נמסר מהמרפאה:

לציבור החיילות:

מהחל מהראשון ביולי החיילות מתבקשות לפנות למרפאה הצבאית לקבלת גלולות למניעת הריון ולפנות לבית מרקחת המוכר ע"י הצבא על מנת לקבל את הגלולות בחינם.

לא נוכל לספק במרפאה את הגלולות, גם עם מרשם.

תודה, צוות האחיות

סיום עבודה

בימים הקרובים אני מסיימת את עבודתי בהנהלת חשבונות ויוצאת לגימלאות.

מחליפה אותי תמי בלסטרה מספר הטלפון במשרד נשאר כפי שהיה וכמו כן אפשר להמשיך להשתמש במייל שלי לכל בקשותיכם

תודה על שיתוף הפעולה רב השנים

בברכה נילי כהן

דרוש מקרר

מחפשים מקרר לקניה או מסירה

נעמי והלל גרוסמן 050-6864297

כשכל כך חם בחוץ, כל מה שצריך זה אוכל טעים טעים שיצנן אותנו ויתן לנו קצת מנוחה מהחום

סלט פלפלים ופטה
סלט צבעוני ומרענן

2 פלפלים ירוקים חתוכים לרצועות דקות
2 פלפלים אדומים חתוכים לרצועות דקות
2 פלפלים צהובים חתוכים לרצועות דקות
1 בצל סגול חתוך לרצועות דקות
1/2 צרור כוסברה קצוצה
1/4 צרור פטרוזיליה קצוצה
פטה איכותית - קוביות

רוטב:
1 לימון סחוט
1/2 תפוז סחוט
40 מ"ל שמן זית
כפית מלח
פלפל שחור
מערבבים את הפלפלים עם הבצל, העשבים והפטה, מוסיפים את הרוטב ומלח לפי הטעם

סלט פירות חגיגי וקיצני במיוחד

כל פירות הקיץ -
2 אשכולות ענבים,
2 אפרסקים,
2 נקטריות,
15 תותים, אוכמניות,
1/2 אננס טרי,
1 אגס,
1 תפוח,
2 שזיפים,
2 משמשים,
1 מנגו,
2 תפוזים
1 לימון

חותכים הכל לריבועים קטנים חוץ מהתפוזים והלימון.
את התפוזים סוחטים ושופכים על הפירות החתוכים.
את קליפת הלימון מגלחים לאורך שלוש רצועות בעזרת קולפן וקוצצים.
מביאים לרתיחה כוס מים יחד עם כוס סוכר - מקררים מוזגים את הסירופ על הפירות, מצננים ומגישים.

בתאבון!

מזל טוב!

לטיטו ודבורה
וכל משפחת אשר

מזל טוב
עם נישואי הבת
שחף לעידו

מזל טוב!

לחיימה וג'ודי
וכל משפחת אלקחי

מזל טוב
עם נישואי הבת
איריס לאלירן

למיה ושי לביא וכל
משפחת ירקוני
מזל טוב עם הולדת
הבת - נכדה

זוהר

לחגי, חייקה וצבי
וכל משפחת הולצמן
מזל טוב עם הולדת
הנכד - הנין

איתי

בן לנועם ומיכל

נשמח להשתתף גם בשמחה
שלכם... ספרו לנו עליה
במייל, בהודעת טקסט
או בתא דואר 260
ונשמח לברך!

TRX הוא אימון גופני מאתגר ואינטנסיבי המותאם את הגוף, שורף
סמכים, מחזק שרירים ומעריך שליטה וחיזון.

באימון **TRX** כל הגוף עובד כל הזמן ולכן התוצאות מופלאות!

מזמינה אותך לשפר את אורך החיים

ולהצטרף לאימון **TRX** ופילאטיס,

בסטודיו ממוזג בכפר קיש.

קבוצות קטנות המאפשרות יחס אישי ומקצועי.

התקשרו עכשיו לתיאום אימון ניסיון

052-6681823

נעמי חלמיש

מאמנת כושר ותזונה

ריצת לילה לאור ירח-

קיבוץ גזית

9.7.15

כולם מוזמנים לרוץ או ללכת במסלולים של 4, 6 או 10 ק"מ

התכנסות ב-20:30 ברחבת החנות, זינוק ב-21:00

חווית ספורט לכל המשפחה!

סיום כמיטב המסורת בבריכת הקיבוץ, לרחצה לילית וכיבוד קל

הנהלת אירועים
סוף הדרך
אנשים וספורט

מצפים לראותכם צוות חנות "סוף הדרך" ו.ו. תרבות
לפרטים נוספים 050-9550237

סיימתם לקרוא את העלון?

אנא שימו אותו בתא הדואר של הארכיון. תודה!